

Nr 287.

Av herr **Röing**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 70, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1927—1928 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 70 angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1927—1928 m. m. föreslås i fråga om personalbesättningen å generaltullstyrelsens personalbyrå, att denna skall utgöras av, förutom byråchefen, en byråinspektör, en kammarskrivare, ett kansli-biträde och ett skrivbiträde.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 28 december 1926 har styrelsen för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening erinrat, att å personalbyrån tjänstgjorde ännu en ordinarie kammarskrivare, vilken åtnjöte avlöning å lokalförvaltningens stat. Därest byrån framdeles liksom hittills hade behov av två kammarskrivare, funne föreningsstyrelsen det följdriktigt, att å personalbyråns stat upptoges två kammarskrivartjänster.

Då emellertid varken de sakkunniga eller generaltullstyrelsen funnit anledning föreslå överflyttning av en kammarskrivartjänst från lokalförvaltningens till styrelsens stat, har departementschefen icke ansett sig kunna biträda styrelsens för Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening hemställan härutinnan.

Det är emellertid, enligt vad jag förvissat mig om, ofrånkomligt, att chefen för personalbyrån har till sitt förfogande, förutom byråinspektören, tvänne kammarskrivarutbildade tjänstemän. Då nu för personalbyrån föreslagits endast en ordinarie kammarskrivare, lär man härvid hava förutsatt, att den för byrån erforderliga arbetskraften skulle erhållas på det sätt, att jämte den ordinarie kammarskrivaren anställdes en extra ordinarie kammarskrivare.

Det är uppenbart, att de för personalbyrån för bestridande av mera kvalificerade göromål avsedda befattningshavarna böra äga ingående kännedom om personalorganisatoriska förhållanden. Enär en sådan kännedom kan förvärfvas endast genom en längre tids tjänstgöring å byrån, kan det icke vara lämpligt att för sagda göromål anlitas en e. o. kammarskrivare, vilken, sedan han tilläventyrs blivit förtrogen med sitt arbete, på grund av vunnen befordran till ordinarie befattning måste ersättas med annan e. o. kammarskrivare.

Jag hemställer sålunda,

att riksdagen måtte besluta, att å generaltullstyrelsens stat i stället för i propositionen föreslagna sju kammarskrivare måtte uppföras åtta.

Då jag emellertid icke vill ifrågasätta, att någon ökning i tullverkets budget härigenom förorsakas, så anser jag mig böra föreslå, att antalet kammarskrivare å lokalförvaltningens stat i motsvarande mån minskas och sålunda bestämmes till 359 i stället för i propositionen föreslagna 360.

Stockholm den 18 februari 1927.

Erik Röing.